

בפסוק אחר רפאים בל יקמו.
ואלו הם שמתרפים מדברי תורה
לעבודה זרה, שנותנים לעובדי
כוכבים ומזלות את ממונם
להתגבר בהם, ומרפים ידיהם
מאלו שעוסקים בתורה לשמה
לעשות חסד עמהם. אלו לא
יקומו, והארץ מפילה אותם,
כאשה מעברת שמפילה נפלים,
וזהו וארץ רפאים תפיל. שהנפל
אינו בר קיימא, וזהו שלא כלו לו
חדשיו, שהם תשעה ירחי
המעברת. מי המעברת?

אלא זו תורה, והיא השכינה,
אותו הילד שנולד ממנה בתורה,
בחדש הראשון מאלו שנאמר
בהם אין בן דוד בא עד שתתפשט
מלכות הרשעה תשעה חדשים
על ישראל. בחדש הראשון הוא
משיח א"ן. ובחדש השני עושה
אותו יש מאין, בספירה השנייה
שנאמר בה והחכמה מאין
תמצא. בחדש השלישי מוסיף בו
בינה, וזה ונחה עליו רוח ה' רוח
חכמה ובינה. ומשום זה פרשה
בעלי המשנה, איזהו חכם?
המבין דבר מתוך דבר. שקדם
שבא לעולם מלמדים אותו
חכמה ובינה. בחדש הרביעי
גומל עמו חסד, שמכניס לו
פרנסה מטבור אמו. בחדש
החמישי נותן בו תקף של גבורה
להתגבר על יצר הרע מצד של
סמא"ל שלא ישלט עליו בבטן
אמו לעשות אותו נפל להרג
המשיח.

בחדש השביעי נותן בו דעת וכן
יפיי של פנים. בחדש השביעי
והשמיני נותן בו רוח הקדש מצד
של נצח והוד, שהם שני נביאי
אמת. ומשום זה נתנבא רוח
הקדש עליו, (ירמיה א) בטרם אצרך
בבטן ידעתיה ובטרם תצא מרחם
וגו'. מצד הצדיק נותן לו אות

בהון בקרא אחרא, (ישעיה כו יד) רפאים בל יקמו.
ואלין אנון דמתרפין מפתגמי אורייתא לעבודה
זרה, דייהבי לעובדי פוכבים ומזלות
ממונא דילהון, לאתגברא בהון וארפון ידיהון
(דף קיז ע"ב) מאלין דעסקין באורייתא לשמה
למעבד טיבו עמהון. אלין לא יקומו ונאפילת
לון ארעא, פאתתא עברא דמפלת נפלים, ודא
איהו וארץ רפאים תפיל. דנפל לאו איהו בר
קיימא. והאי הוא דלא פלו לו חדשיו, דאנון
תשעה ירחין דעברא מאן עברא.

אלא דא אורייתא. ואיהי שכינתא, ההוא ילד
דאתיליד מנה באורייתא, בירחא קדמאה
מאלין דאתמר בהון אין בן דוד בא עד
דתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על
ישראל. בירחא קדמאה איהו משיח א"ן.
ובירחא תנינא עביד ליה יש מאין, בספירה
תנינא דאתמר בה (איוב כח יב) והחכמה מאין
תמצא. בירחא תליתאה מוסיף ביה בינה. והאי
איהו (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה
ובינה. ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין איזהו
חכם המבין דבר מתוך דבר. דקדם דאתא
לעלמא אולפין ליה חכמתא ובינה. בירחא
רביעאה גמיל עמיה חסד, דעאיל ליה פרנסה
מטבורא דאימיה. בירחא חמישאה יהיב ביה
תקפא דגבורה לאתגברא על יצר הרע דהוא
מסטרא דסמאל, דלא שליט (ישלום) עלה בבטן
אמיה למעבד ליה נפל לקטלא משיחא.

בירחא שביעאה יהיב ביה דעתא וכן ושפירו
דאנפוי. בירחא שביעאה ותמינאה
יהיב ביה רוחא דקודשא מסטרא דנצח והוד,
דאנון תרי נביאי קשוט. ובגין דא נתנבא רוחא
דקדשא עליה (ירמיה א ה) בטרם אצרך בבטן
ידעתיה ובטרם תצא מרחם וגו'. מסטרא